

Wtorek, 13 września 2022 r.

P9_TA(2022)0314

Wpływ zawieszenia działalności edukacyjnej, kulturalnej, młodzieżowej i sportowej w związku z COVID-19 na dzieci i młodzież w UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2022 r. w sprawie wpływu zawieszenia działalności edukacyjnej, kulturalnej, młodzieżowej i sportowej w związku z COVID-19 na dzieci i młodzież w UE (2022/2004(INI))

(2023/C 125/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3 i art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 165, 166 i 167 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 14, 15 i 32 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Europejski filar praw socjalnych, w szczególności jego zasady 1, 3 i 4,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2020 r. w sprawie gwarancji dla młodzieży ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie wpływu COVID-19 na młodzież i sport ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lutego 2022 r. w sprawie wzmocnienia pozycji młodzieży w Europie: zatrudnienie i odbudowa społeczna po pandemii ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie prawa Parlamentu do informacji na temat bieżącej oceny krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności ⁽⁵⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z Europejskiego Spotkania Młodzieży z 2021 r. zawierające pomysły młodzieży na Konferencję w sprawie przyszłości Europy,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2316 z dnia 22 grudnia 2021 r. w sprawie Europejskiego Roku Młodzieży (2022) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając wniosek z dnia 10 grudnia 2021 r. dotyczący zalecenia Rady w sprawie europejskiego podejścia do mikropoświadczeń na potrzeby uczenia się przez całe życie i zdolności do zatrudnienia (COM(2021)0770) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SWD(2021)0367),
- uwzględniając artykuł informacyjny z dnia 7 kwietnia 2020 r. zatytułowany „COVID-19: how can VET respond?” [COVID-19: jak może zareagować kształcenie i szkolenie zawodowe?], opublikowany przez Dyрекcję Generalną Komisji ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 września 2020 r. zatytułowany „Plan działania w dziedzinie edukacji cyfrowej na lata 2021–2027: Nowe podejście do kształcenia i szkolenia w epoce cyfrowej” (COM(2020)0624),

⁽¹⁾ Dz.U. C 316 z 6.8.2021, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 395 z 29.9.2021, s. 101.

⁽³⁾ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 82.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0045.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 15 z 12.1.2022, s. 184.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 462 z 28.12.2021, s. 1.

⁽⁷⁾ https://ec.europa.eu/social/vocational-skills-week/covid-19-how-can-vet-respond_en

Wtorek, 13 września 2022 r.

- uwzględniając badanie Erasmus+ i Europejskiego Korpusu Solidarności dotyczące wpływu COVID-19 na mobilność edukacyjną⁽⁸⁾,
- uwzględniając mający się ukazać komunikat Komisji w sprawie opieki długoterminowej oraz wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem,
- uwzględniając badanie zatytułowane „Education and youth in post-COVID-19 Europe – crisis effects and policy recommendations” [Edukacja i młodzież w Europie po COVID-19 – skutki kryzysu i zalecenia], opublikowane przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej 4 maja 2021 r.⁽⁹⁾,
- uwzględniając badanie zatytułowane „Youth in Europe: Effects of COVID-19 on their economic and social situation” [Młodzież w Europie: wpływ pandemii COVID-19 na sytuację gospodarczą i społeczną młodzieży], opublikowane przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej 24 września 2021 r.⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając badanie zatytułowane „Cultural and creative sectors in post-COVID-19 Europe – crisis effects and policy recommendations” [Sektor kultury i sektor kreatywny w Europie po COVID-19 – skutki kryzysu i zalecenia], opublikowane przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej 18 lutego 2021 r.⁽¹¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie ad hoc NESET nr 3/2021 zatytułowane „Distance learning from a student perspective” [Kształcenie na odległość z perspektywy ucznia]⁽¹²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie ad hoc NESET nr 2/2021 zatytułowane „The impact of COVID-19 on student learning outcomes across Europe: the challenges of distance education for all” [Wpływ COVID-19 na efekty nauczania w Europie: wyzwania związane z kształceniem zdalnym dla wszystkich]⁽¹³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie analityczne Sieci Europejskich Specjalistów w zakresie Ekonomiki Edukacji (EENEE) i NESET zatytułowane „The impact of COVID-19 on the education of disadvantaged children and the socio-economic consequences thereof” [Wpływ COVID-19 na kształcenie dzieci znajdujących się w niekorzystnej sytuacji oraz jego społeczno-ekonomiczne konsekwencje]⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie techniczne Wspólnego Centrum Badawczego zatytułowane „The likely impact of COVID-19 on education: Reflections based on the existing literature and recent international datasets” [Prawdopodobny wpływ COVID-19 na edukację: refleksje oparte na istniejącej literaturze i najnowszych międzynarodowych zbiorach danych]⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Forum Młodzieży z dnia 17 czerwca 2021 r. zatytułowane „Beyond Lockdown: the »pandemic scar« on young people” [Po lockdownie: »pandemiczna blizna» u młodych ludzi]⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając raport UNICEF z dnia 4 października 2021 r. zatytułowany „The State of the World’s Children 2021: On My Mind: promoting, protecting and caring for children’s mental health” [Sytuacja dzieci na świecie 2021: w moich myślach: promowanie i ochrona zdrowia psychicznego dzieci oraz opieka nad zdrowiem psychicznym dzieci]⁽¹⁷⁾,

⁽⁸⁾ https://erasmus-plus.ec.europa.eu/sites/default/files/2021-09/coronavirus-mobility-impact-results-may2020_en.pdf

⁽⁹⁾ Badanie – „Education and youth in post-COVID-19 Europe – crisis effects and policy recommendations”, Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny B ds. Polityki Strukturalnej i Polityki Spójności, 4 maja 2021 r.

⁽¹⁰⁾ Badanie – „Youth in Europe: Effects of COVID-19 on their economic and social situation”, Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny A ds. Polityki Gospodarczej, Naukowej i Jakości Życia, 24 września 2021 r.

⁽¹¹⁾ Badanie – „Cultural and creative sectors in post-COVID-19 Europe: Crisis effects and policy recommendations”, Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej, Departament Tematyczny B ds. Polityki Strukturalnej i Polityki Spójności, 18 lutego 2021 r.

⁽¹²⁾ Diez-Palomar, J., Pulido, C. i Villarejo, B., „Distance learning from pupil perspective”, sprawozdanie ad hoc NESET nr 3/2021.

⁽¹³⁾ Sternadel, D., „The impact of COVID-19 on student learning effects across Europe: the challenges of distance education for all”, sprawozdanie ad hoc NESET nr 2/2021.

⁽¹⁴⁾ Koehler, C., Psacharopoulos, G. i Van der Graaf, L., „The impact of COVID-19 on the education of disadvantaged children and the socio-economic consequences thereof”, sprawozdanie NESET-EENEE, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, 2022.

⁽¹⁵⁾ Di Pietro G., Biagi F., Costa P., Karpiński Z. i Mazza J., „The likely impact of COVID-19 on education: Reflections based on the existing literature and recent international datasets”, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, 2020.

⁽¹⁶⁾ Moxon D., Bacaiso C. i Šerban A., „Beyond the pandemic: The impact of COVID-19 on young people in Europe” [Po pandemii: wpływ COVID-19 na młodzież w Europie], Europejskie Forum Młodzieży, Bruksela, 2022.

⁽¹⁷⁾ <https://www.unicef.org/press-releases/impact-covid-19-poor-mental-health-children-and-young-people-tip-iceberg>

Wtorek, 13 września 2022 r.

- uwzględniając raport OECD z dnia 12 maja 2021 r. zatytułowany „Supporting young people’s mental health through the COVID-19 crisis” [Wspieranie zdrowia psychicznego młodzieży w czasie kryzysu COVID-19] ⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając badanie organizacji Young Minds z lutego 2021 r. zatytułowane „Coronavirus: Impact on young people with mental health needs” [Koronawirus: wpływ na młodzież z potrzebami w zakresie zdrowia psychicznego] ⁽¹⁹⁾,
- uwzględniając projekt programu „Horyzont 2020” zatytułowany „Prevention of child mental health problems in Southeastern Europe – Adapt, Optimise, Test, and Extend Parenting for Lifelong Health” [Zapobieganie problemom ze zdrowiem psychicznym u dzieci w Europie Południowo-Wschodniej – dostosowanie, optymalizacja, przetestowanie i poszerzenie rodzicielstwa na rzecz zdrowia przez całe życie] ⁽²⁰⁾,
- uwzględniając sprawozdanie szkockiej Fundacji Zdrowia Psychicznego (Mental Health Foundation Scotland) z września 2020 r. zatytułowane „Impacts of lockdown on the mental health and well-being of children and young people” [Wpływ lockdownu na zdrowie i dobrostan psychiczny dzieci i młodzieży] ⁽²¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z badania Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) z dnia 9 listopada 2021 r. zatytułowane „Impact of COVID-19 on young people in the EU” [Wpływ COVID-19 na młodych ludzi w UE] ⁽²²⁾,
- uwzględniając kampanię YouMoveEurope w sprawie petycji International Youth Work Trainers Guild zatytułowanej „Responding to the Impact of COVID-19 on International Youth Work Mobility” [Reakcja na skutki COVID-19 dla mobilności międzynarodowej w zakresie pracy z młodzieżą] ⁽²³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 listopada 2021 r. w sprawie polityki UE w dziedzinie sportu: ocena i możliwe kierunki dalszych działań ⁽²⁴⁾,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka, w szczególności jej art. 12,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r., w szczególności jej art. 30,
- uwzględniając zalecenie Rady (UE) 2021/1004 z dnia 14 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia europejskiej gwarancji dla dzieci ⁽²⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2020 r. w sprawie praw osób z niepełnosprawnością intelektualną oraz ich rodzin w dobie kryzysu związanego z pandemią COVID-19 ⁽²⁶⁾,
- uwzględniając europejskie cele młodzieżowe, w szczególności cele 5, 9 i 11,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 września 2020 r. w sprawie odbudowy życia kulturalnego w Europie ⁽²⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 października 2020 r. w sprawie przyszłości europejskiej edukacji w kontekście COVID-19 ⁽²⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie kształtowania polityki edukacji cyfrowej ⁽²⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2021 r. w sprawie sytuacji artystów i odbudowy życia kulturalnego w UE ⁽³⁰⁾,

⁽¹⁸⁾ Takino S., Hewlett E., Nishina Y. i Prinz C., „Supporting young people’s mental health through the COVID-19 crisis”, OECD Policy Responses to Coronavirus (COVID-19) [Reakcje polityczne OECD na koronawirusa (COVID-19)], 2021.

⁽¹⁹⁾ <https://www.youngminds.org.uk/about-us/reports-and-impact/coronavirus-impact-on-young-people-with-mental-health-needs/#main-content>

⁽²⁰⁾ <https://cordis.europa.eu/project/id/779318/results>

⁽²¹⁾ <https://www.mentalhealth.org.uk/sites/default/files/2022-08/MHF-Scotland-Impacts-of-lockdown.pdf>

⁽²²⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2021/impact-of-covid-19-on-young-people-in-the-eu>

⁽²³⁾ <https://you.wemove.eu/campaigns/responding-to-the-impact-of-covid-19-on-international-youth-work-mobility>

⁽²⁴⁾ Dz.U. C 224 z 8.6.2022, s. 2.

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 223 z 22.6.2021, s. 14.

⁽²⁶⁾ Dz.U. C 371 z 15.9.2021, s. 6.

⁽²⁷⁾ Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 152.

⁽²⁸⁾ Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 152.

⁽²⁹⁾ Dz.U. C 494 z 8.12.2021, s. 2.

⁽³⁰⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 88.

Wtorek, 13 września 2022 r.

- uwzględniając projekt OECD „Student Agency for 2030” [Sprawczość osób uczących się na 2030 r.],
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A9-0216/2022),
- A. mając na uwadze, że zamknięcie placówek wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, szkół, wyższych uczelni, ośrodków pomocy dla młodzieży i ośrodków pracy z młodzieżą, ośrodków kultury i obiektów sportowych oraz zaprzestanie zajęć pozalekcyjnych uniemożliwiło dzieciom i młodzieży uczestniczenie w zajęciach, które są niezbędne dla ich ogólnego rozwoju, ich postępów w nauce, ich zdrowia i dobrostanu intelektualnego, fizycznego, emocjonalnego i psychicznego, a także dla ich włączenia społecznego i zawodowego;
- B. mając na uwadze, że dzieci i młodzież stanowią jedną z najbardziej wrażliwych grup w obrębie społeczeństwa, a zamknięcie placówek związane z pandemią COVID-19 wywarło na nie wpływ w kluczowym i krytycznym momencie życia; mając na uwadze, że zdrowie psychiczne stanowi jeden z niezbędnych warunków i jedną z podstaw istnienia zdrowego społeczeństwa i prawidłowego funkcjonowania demokracji; mając na uwadze, że dostęp do usług w zakresie zdrowia psychicznego jest zatem nierozzerwalnie związany z innymi prawami podstawowymi;
- C. mając na uwadze, że odwoływanie zajęć i imprez edukacyjnych, kulturalnych, młodzieżowych i sportowych nasiliło transformację cyfrową do tego stopnia, że raptem zmianie uległ codzienny rozkład zajęć, a także sposób, w jaki dzieci i młodzież wchodzi w interakcje i komunikują się między sobą, bez kontaktu społecznego lub fizycznego; mając na uwadze, że zamknięcie szkół, ośrodków kultury i obiektów sportowych, w których odbywają się takie zajęcia i imprezy, obniżyło poziom sprawności fizycznej młodych ludzi do tego stopnia, że obecnie tylko jeden na czterech 11-latków jest w wystarczającym stopniu aktywny fizycznie; mając na uwadze, że doprowadziło to do nadwagi lub otyłości u co trzeciego dziecka, co zwiększa ryzyko wystąpienia niepełnosprawności i większej podatności na choroby⁽³¹⁾;
- D. mając na uwadze, że edukacja została zaliczona do sektorów, w których praca była najbardziej wyczerpująca emocjonalnie w czasie pandemii COVID-19⁽³²⁾, i że badania wskazują na wyraźny związek między zdrowiem psychicznym nauczycieli i uczniów⁽³³⁾; mając na uwadze, że kształcenie na odległość nieodłącznie wiąże się z ograniczeniami w organizacji zajęć laboratoryjnych i zajęć plastycznych, a także zajęć kształcących w zawodzie i wychowania fizycznego; mając na uwadze, że kształcenie na odległość jest w wielu przypadkach nieodpowiednie pod względem pedagogicznym, zwłaszcza w przypadku młodszych uczniów, którzy bardziej potrzebują kontaktu interpersonalnego z nauczycielem, oraz ze względu na brak możliwości odpowiedniego przeszkolenia nauczycieli w zakresie skutecznego korzystania z narzędzi cyfrowych w szkołach; mając na uwadze, że w większości przypadków uczenie się na odległość nie uwzględniało potrzeb uczniów, którzy uczą się w językach regionalnych lub mniejszościowych; mając na uwadze, że podejście to można uznać za dyskryminujące i rodzi stres, lęk i poczucie braku bezpieczeństwa u uczniów;
- E. mając na uwadze, że wskutek braku stałego rozkładu dnia zapewniającego pokrzepiającą rutynę oraz z racji odzwyczajania się w niektórych państwach członkowskich od uczęszczania do szkoły przez długi czas obecnie, po ponownym otwarciu szkół, wielu uczniów wydaje się zdystansowanych i niezainteresowanych życiem szkolnym lub doświadcza trudności w znalezieniu własnego rytmu pracy, w koncentracji oraz w odzyskaniu poczucia przynależności i współdzielenia celów społeczności szkolnej;
- F. mając na uwadze, że zamknięcie instytucji kulturalnych z powodu pandemii COVID-19 – które zamknięto jako pierwsze, a ponownie otwarto jako ostatnie – uniemożliwiło młodym twórcom kultury, a zwłaszcza młodym wykonawcom, rozpoczęcie i rozwój kariery na kluczowym wczesnym etapie;
- G. mając na uwadze, że negatywne skutki pandemii wywarły poważny wpływ na sport masowy w związku z długotrwałym całkowitym zamknięciem wielu związanych z nim zajęć; mając na uwadze, że od zawodowych klubów sportowych, zwłaszcza na szczeblu lokalnym i regionalnym, wciąż oczekuje się, że stawią czoła poważnym wyzwaniom związanym z ich odbudową finansową w dłuższej perspektywie; mając na uwadze, że trwały zanik sportu masowego miałyby bezpośredni wpływ na młodych sportowców, zarówno pod względem ich rozwoju społecznego, jak i potencjalnej przyszłej kariery zawodowej w sporcie;

⁽³¹⁾ Raport WHO dotyczący otyłości w regionie europejskim 2022.

⁽³²⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/pl/publications/report/2020/living-working-and-covid-19>

⁽³³⁾ <https://op.europa.eu/webpub/eac/education-and-training-monitor-2021/en/chapters/chapter1.html#ch1-1>

Wtorek, 13 września 2022 r.

- H. mając na uwadze, że ogólny stan zdrowia i dobrostanu psychicznego młodzieży znacznie się pogorszył podczas pandemii, a problemy związane ze zdrowiem psychicznym w kilku państwach członkowskich uległy podwojeniu w porównaniu z poziomami sprzed kryzysu ⁽³⁴⁾, co skłoniło ekspertów do nazwania tego „cichą pandemią” lub „blizną pandemiczną”; mając na uwadze, że pandemia obnażyła brak wsparcia dla młodych ludzi doświadczających problemów ze zdrowiem psychicznym; mając na uwadze większe ryzyko wystąpienia zaburzeń zdrowia psychicznego w przypadku zmarginalizowanych grup, takich jak LGBTIQ+, mniejszości rasowe i etniczne czy młodzi ludzie o szczególnych potrzebach; mając na uwadze, że faktyczne konsekwencje problemów związanych ze zdrowiem psychicznym w przypadku młodych ludzi są często trudne do zidentyfikowania i do tej pory nie są jeszcze w pełni widoczne;
- I. mając na uwadze, że nadmierna presja wywierana na uczniów, by osiągnęli lepsze wyniki, nawet od najmłodszych lat, stanowi dodatkowe obciążenie dla zdrowia i dobrostanu psychicznego uczniów; mając na uwadze, że problemy związane ze zdrowiem psychicznym silnie stygmatyzują w naszych społeczeństwach, co sprawia, że młodzi ludzie z problemami ze zdrowiem psychicznym padają również ofiarą uprzedzeń, izolacji społecznej, znęcania się słownego lub nękania, a także postrzegają placówkę edukacyjną jako miejsce, gdzie nie czują się bezpieczni i gdzie trudno jest szukać pomocy lub leczenia;
- J. mając na uwadze, że istnieją ogromne rozbieżności między specyficznymi sytuacjami poszczególnych państw członkowskich ze względu na różny charakter i czas trwania wprowadzonych środków, a także ze względu na różnice w dostępie do technologii i narzędzi cyfrowych, które uwydatniają nierówności między obszarami wiejskimi a miejskimi;
- K. mając na uwadze, że przymusowe przejście na zdalną naukę nie tylko pogłębiło już istniejące nierówności, ale również stworzyło nowe, pozostawiając dzieci ze środowisk w niekorzystnej sytuacji społecznej w tyle ze względu na trudne warunki mieszkaniowe, brak infrastruktury cyfrowej lub sprzętu cyfrowego oraz problemy związane z łącznością, przez co wzrosło ryzyko słabych wyników w nauce, a w konsekwencji przedwczesnego kończenia nauki przez uczniów o mniejszych możliwościach;
- L. mając na uwadze, że zamknięcie placówek oświatowych spowodowało częściową utratę nabytej wiedzy, utratę metod nabywania nowej wiedzy i faktyczne ubytki w nauce; mając na uwadze, że te ubytki, które prawdopodobnie będą miały długoterminowy negatywny wpływ na przyszły dobrostan dzieci i młodzieży, są większe wśród uczniów z gospodarstw domowych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji społeczno-ekonomicznej, którzy otrzymali mniejsze wsparcie w nauce podczas pandemii;
- M. mając na uwadze, że – jak zaobserwowano – wiosną 2021 r. 64 % młodych ludzi w wieku 18–34 lat było zagrożonych depresją ⁽³⁵⁾ i że samobójstwo jest drugą najczęstszą przyczyną śmierci wśród młodych ludzi ⁽³⁶⁾ wskutek stresu, samotności, izolacji, depresji, cierpienia psychicznego, braku perspektyw edukacyjnych, zawodowych i finansowych oraz wzrostu bezrobocia wśród młodych ludzi, a także odczuwanej przez młodych ludzi ogólnej niepewności co do przyszłości;
- N. mając na uwadze istotne różnice pod względem dostępu do usług w zakresie zdrowia psychicznego na szczeblu regionalnym w UE, przy czym dostęp pacjentów ze środowisk w niekorzystnej sytuacji społecznej, w tym dzieci, dodatkowo utrudniają istniejące w niektórych państwach członkowskich ograniczenia w zwrocie kosztów sesji psychoterapeutycznych ze środków publicznych przeznaczonych na zdrowie; mając na uwadze, że zdecydowanie potrzebne jest europejskie podejście do zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży, ze zwróceniem szczególnej uwagi na edukowanie w tych kwestiach oraz na poradnictwo w szkołach i na poradnictwo skierowane do młodzieży;
- O. mając na uwadze, że ograniczenia w przemieszczaniu się podczas pandemii miały szczególnie niekorzystny wpływ na osoby z niepełnosprawnościami lub ze specjalnymi potrzebami; mając na uwadze, że wszelkie środki podejmowane przez państwa członkowskie w wyjątkowych okolicznościach powinny w każdym wypadku gwarantować poszanowanie praw podstawowych tych osób oraz ich równy i niedyskryminacyjny dostęp do opieki zdrowotnej i edukacji oraz do zajęć dla młodzieży, zajęć kulturalnych i sportowych;
- P. mając na uwadze, że różnice związane z płcią wpływają na to, jak dzieci i młodzi ludzie odczuli skutki pandemii, gdyż dziewczęta i młode kobiety częściej cierpią z powodu przemocy domowej, chorób psychosomatycznych i zaburzeń nastroju ⁽³⁷⁾; mając na uwadze, że w czasie pandemii pogłębiła się luka płacowa między kobietami a mężczyznami, co

⁽³⁴⁾ https://www.oecd-ilibrary.org/sites/1e1ecb53-en/1/2/2/index.html?itemId=/content/publication/1e1ecb53-en&_csp_=c628cf9bcf7362d2dc28c912508045f6&itemIGO=oecd&itemContentType=book

⁽³⁵⁾ <https://www.statista.com/statistics/1287356/risk-of-depression-in-europe-2021-by-age>

⁽³⁶⁾ Artykuł UNICEF „The Mental Health Burden Affecting Europe’s Children” [Pogorszenie stanu zdrowia psychicznego u dzieci w Europie] (4 października 2021 r.).

⁽³⁷⁾ Badanie Flash Eurobarometr Parlamentu Europejskiego: Kobiety w czasach COVID-19.

Wtorek, 13 września 2022 r.

negatywnie wpłynęło na równowagę między życiem zawodowym a prywatnym kobiet oraz zwiększyło ich finansową zależność od partnera, krewnych lub przyjaciół; mając na uwadze, że kolejne ograniczenia w przemieszczaniu się zwiększyły ciężar spoczywający na rodzicach i opiekunach, co pogłębiło ryzyko nadużywania substancji psychoaktywnych przez rodziców i ryzyko przemocy w rodzinie ze skutkiem dla zdrowia i dobrostanu psychicznego osób najbardziej wrażliwych oraz dzieci i młodzieży;

- Q. mając na uwadze, że problemy ze zdrowiem psychicznym na wczesnym etapie rozwoju osobistego zwiększają prawdopodobieństwo wystąpienia problemów ze zdrowiem psychicznym w wieku dorosłym, co ma daleko idące konsekwencje dla rozwoju osobistego, społecznego i zawodowego oraz jakości życia; mając na uwadze, że dzieci i młodzież przechodzą przez krytyczne etapy rozwoju neurologicznego i są szczególnie podatne na skutki korzystania na szeroką skalę z narzędzi cyfrowych w nauce na odległość; mając na uwadze, że ta intensywna cyfryzacja edukacji rodzi pytania co do wpływu technologii na kwestie związane z uczeniem się;
- R. mając na uwadze, że zamknięcie placówek i obiektów obniżyło poziom sprawności fizycznej młodych ludzi do tego stopnia, że obecnie tylko jeden na czterech 11-latków jest w wystarczającym stopniu aktywny fizycznie;
- S. mając na uwadze, że rok 2022 ogłoszono Europejskim Rokiem Młodzieży;
- T. mając na uwadze, że każda strategia UE w zakresie zdrowia psychicznego ukierunkowana na dzieci i młodzież musi przede wszystkim zapewniać im możliwość bycia wysłuchanym, a przy opracowywaniu rozwiązań sprzyjających włączeniu musi być brane pod uwagę ich zdanie; mając na uwadze, że skuteczna strategia musi angażować rodziców, rodziny, przyjaciół, organizacje młodzieżowe i służby opieki nad młodzieżą, osoby pracujące z młodzieżą, instytucje kulturalne i kluby sportowe, a także szkoły i nauczycieli, oferując im odpowiednie szkolenia dotyczące sposobów radzenia sobie z problemami z zakresu zdrowia psychicznego, aby z jednej strony zastosować całościowe podejście, a z drugiej zapewnić dotarcie do młodych ludzi ze środowisk w niekorzystnej sytuacji społeczno-ekonomicznej i do grup zmarginalizowanych;
- U. mając na uwadze, że dane naukowe sugerują, iż wśród członków młodszych pokoleń spadł poziom zaufania do instytucji; mając na uwadze, że jest to spowodowane stresem i niepewnością związanymi z samą pandemią, lecz także ograniczoną skutecznością oficjalnych kanałów komunikacji państw członkowskich w dotarciu do młodszego pokolenia, a także wzrostem dezinformacji i fałszywych informacji dotyczących pandemii; mając na uwadze, że szczególną uwagę należy poświęcić odzyskaniu tego zaufania, co można osiągnąć poprzez uczestnictwo dostosowane do wieku, w tym poprzez oferowanie młodym ludziom możliwości podejmowania inicjatyw i decyzji kształtujących świat, w którym żyją, oraz promowanie sprawczości młodych ludzi, aby umożliwić im decydowanie o sobie i rozwijanie odporności;
- V. mając na uwadze, że pandemia stworzyła nam okazję do rozwiązania istniejących od lat problemów związanych ze zdrowiem psychicznym, których wcześniej nie traktowano kompleksowo; mając na uwadze, że zdrowie psychiczne zostało włączone do celów szczegółowych Programu UE dla zdrowia, który ma się przyczynić do stworzenia europejskiej unii zdrowotnej opartej na silniejszych, bardziej dostępnych i odpornych systemach opieki zdrowotnej gotowych do radzenia sobie z ewentualnymi przyszłymi kryzysami;
- W. mając na uwadze, że wojna w Ukrainie i jej druzgocące skutki ludzkie, żywnościowe, energetyczne i finansowe, a także inne globalne zagrożenia poskutkują niepewnością, która, jak można się spodziewać, będzie miała dalszy negatywny wpływ na zdrowie i dobrostan psychiczny dzieci i młodzieży;
- X. mając na uwadze, że wojna w Ukrainie doprowadziła do przemieszczenia milionów dzieci i młodych ludzi i doznania przez nich głębokich traum;
1. zwraca uwagę na rolę, jaką odgrywają szkoły oraz placówki wczesnej edukacji i opieki, a także placówki nauczania pozaformalnego i nieformalnego w udzielaniu młodym ludziom i ich rodzinom niezbędnego wsparcia materialnego i psychologicznego, oraz wzywa państwa członkowskie i regiony do udzielenia wystarczającego wsparcia finansowego placówkom oświatowym, by nadać im należyłą wagę, zwłaszcza poprzez znaczne inwestycje w publiczną edukację, oraz do rekrutowania i zatrzymywania wysoko wykwalifikowanych nauczycieli i pracowników oświaty, aby w dostatecznym stopniu sprzyjać rozwojowi wychowawczemu, psychologicznemu, fizycznemu, emocjonalnemu, poznawczemu i społecznemu młodych ludzi;

Wtorek, 13 września 2022 r.

2. w tym kontekście wzywa państwa członkowskie do znacznego zwiększenia wydatków publicznych na kształcenie i szkolenie do poziomu powyżej średniej UE (5 % PKB w 2020 r.); podkreśla w szczególności rolę nauczycieli, edukatorów i osób pracujących z młodzieżą w zapewnianiu wsparcia psychologicznego i w przyczynianiu się do rozwoju psychicznego dzieci i młodzieży; podkreśla w tym względzie, że konieczne jest dostrzeżenie wagi propagowania wiedzy na temat zdrowia psychicznego wśród nauczycieli, pracowników oświaty, dyrektorów szkół, pracowników socjalnych i osób pracujących z młodzieżą, jak również wśród samych uczniów;

3. wzywa państwa członkowskie i Komisję do przerwania zmywu milczenia wokół problemów ze zdrowiem psychicznym i wyeliminowania w ramach całościowego podejścia związanej z nimi dyskryminującej stygmatyzacji społecznej; wzywa w związku z tym Komisję i państwa członkowskie do zainicjowania w placówkach oświatowych i w placówkach kształcenia zawodowego ogólnounijnej kampanii uświadamiającej na temat zdrowia psychicznego, aby zwalczyć obecną stygmatyzację, zapewnić młodym ludziom dostęp do informacji o zdrowiu psychicznym i umożliwić społeczeństwu jasne i szersze zrozumienie kwestii związanych ze zdrowiem psychicznym; zachęca państwa członkowskie do włączenia pierwszej pomocy psychologicznej i obowiązkowej edukacji w zakresie zdrowia psychicznego wolnej od stygmatyzacji do programów nauczania, tak aby uczniowie, nauczyciele, wykładowcy, szkoleniowcy i liderzy środowisk akademickich byli lepiej przygotowani do reagowania w przypadku osób uczących się i młodych ludzi doświadczających problemów ze zdrowiem psychicznym, co zapewni jednakowe promowanie zdrowia i dobrostanu psychicznego obywateli w całej UE; wzywa państwa członkowskie do dostosowania treści programów nauczania, do podjęcia wszelkich niezbędnych środków, by zlikwidować luki poznawcze powstałe w trakcie nauki zdalnej oraz do zapobieżenia ewentualnemu wzrostowi niepowodzenia szkolnego i przedwczesnego kończenia nauki; nalega, aby państwa członkowskie zapewniły każdemu dziecku w Europie dostęp do włączającej i sprawiedliwej edukacji wysokiej jakości;

4. podkreśla znaczenie przeciwdziałania zjawisku nedoraportowania problemów związanych ze zdrowiem i dobrostanem psychicznym oraz niedostatecznej reprezentacji dzieci i młodzieży w badaniach naukowych dotyczących zdrowia psychicznego; apeluje zatem do Komisji o przeprowadzenie badania wraz z pełną oceną długoterminowych skutków, jakie miały dla dzieci i młodzieży wszystkie środki zapobiegawcze podjęte przez państwa członkowskie w związku z pandemią COVID-19, w trosce o złagodzenie skutków wszelkich przyszłych kryzysów zdrowotnych;

5. zwraca uwagę na trudności związane z pomiarem stanu zdrowia i dobrostanu psychicznego oraz apeluje do Komisji i do państw członkowskich o całościowe postrzeganie zdrowia i bezpieczeństwa obejmujące ogólny dobrostan fizyczny, psychiczny i społeczny oraz domaga się kompleksowych strategii profilaktyki i leczenia, w tym opracowania obiektywnych wskaźników w celu pomiaru stanu zdrowia i dobrostanu psychicznego, narzędzi oceny ryzyka i systemów sprawozdawczych w porozumieniu z nauczycielami, uczniami, rodzicami i ekspertami oraz naukowcami odpowiednich specjalizacji, a także włączenia do tych strategii zajęć kulturalnych, ludycznych i sportowych, oraz promowania rozwoju umiejętności twórczych i społecznych;

6. podkreśla potrzebę trwałego i szybkiego przywrócenia oraz wzmocnienia struktury europejskiej pracy z młodzieżą, którą osłabiła lub nawet zniszczyła pandemia; podkreśla, że samą pracę z młodzieżą należy postrzegać we właściwych kategoriach: jako narzędzie wsparcia zapewniające istotny wkład w rozwój osobisty, dobrostan i samorealizację młodzieży; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do wdrożenia konkretnych usprawnień w pracy z młodzieżą, aby zapewnić wsparcie najbardziej potrzebującym go osobom;

7. wzywa do uznania otwartej pracy z młodzieżą w całej UE za główny środek socjalizacji młodych ludzi oraz do świadomego i coraz powszechniejszego tworzenia wolnych przestrzeni dla młodych ludzi, często w tym samym wieku, poza domem rodzicielskim i miejscami nauki w ramach kształcenia formalnego, co stworzy im możliwość organizowania się i uczestniczenia w inicjatywach społecznościowych;

8. wzywa w związku z tym państwa członkowskie do udoskonalenia i do dalszego rozwijania ram zdrowia i bezpieczeństwa w środowiskach edukacyjnych, aby zapewnić uczniom, nauczycielom, młodym ludziom i pracownikom wsparcie wystarczającej liczby wykwalifikowanych specjalistów, takich jak wyspecjalizowani psychologowie lub inni znawcy kwestii zdrowia psychicznego, którzy mogą odegrać kluczową rolę nie tylko w przypadkach poszczególnych osób, ale również w tworzeniu ogólnego klimatu szkolnego, aby stworzyć dzieciom i młodzieży bezpieczne środowisko we wszystkich rodzajach placówek oświatowych, gdzie osoby uczące się mogą szukać pomocy psychologicznej na wczesnych etapach występowania problemów psychicznych; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia personelu wspierającego nauczanie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, dzięki któremu sale lekcyjne i przestrzenie socjalne staną się przyjaznymi i atrakcyjnymi miejscami, w których można się rozwijać, uczyć, w atmosferze zaufania wymieniać poglądy, dyskutować i konstruktywnie przezwyciężać różnice zdań; podkreśla, że ważne jest łatwo dostępne, półprofesjonalne wsparcie psychologiczne dla uczniów; apeluje o stworzenie aktywnej europejskiej sieci umożliwiającej wymianę najlepszych praktyk i sposobów przezwyciężania takich trudności;

Wtorek, 13 września 2022 r.

9. uważa, że danie młodym ludziom głosu w procesie podejmowania decyzji, tak by mogli wyrazić swoje potrzeby i uczestniczyć w ich uwzględnianiu, ma kluczowe znaczenie dla większej skuteczności realizowanych strategii politycznych i programów; wzywa w związku z tym placówki oświatowe do rozszerzenia prawa uczniów i młodzieży do uczestnictwa i współdecydowania w szkołach, na uniwersytetach, w placówkach szkolenia zawodowego, w miejscu pracy i w instytucjach społecznych, a także do angażowania młodych ludzi, zwłaszcza młodych kobiet, w badania i projektowanie programów, aby jak najlepiej zrozumieć ich doświadczenia życiowe, priorytety i sposób percepcji oraz lepiej je uwzględniać, a tym samym zadbać o ich uczestnictwo;

10. wzywa państwa członkowskie do promowania międzysektorowych inwestycji mających na celu zaradzenie zaburzeniom zdrowia psychicznego wśród dzieci i młodzieży oraz do opracowania krajowych planów działania z myślą o ich wdrożeniu na szczeblu regionalnym i lokalnym, by zaspokoić rzeczywiste potrzeby dzieci i młodzieży, ze zwróceniem szczególnej uwagi na grupy znajdujące się w najbardziej niekorzystnej sytuacji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania, w tym też do wspierania finansowego, w bardziej systematyczny sposób pracy organizacji młodzieżowych i pracy z młodzieżą w organizacjach pozarządowych, przede wszystkim ze względu na ich znaczenie dla uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, a tym samym do uczynienia ich struktur transgranicznej wymiany i współpracy bardziej odpornymi na kryzysy w perspektywie długoterminowej;

11. ze względu na ważną rolę socjalizacji w edukacji podkreśla kluczowe znaczenie niewirtualnych działań i relacji interpersonalnych w codziennym życiu dzieci i młodzieży dla ich ogólnego dobrostanu, gdyż stanowią one podstawę procesu socjalizacji i przyspieszają doświadczenie poczucia przynależności; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich środków ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w trosce o to, by w razie przyszłych pandemii lub innych bezprecedensowych sytuacji wszystkie placówki nauczania, zarówno o charakterze formalnym, nieformalnym, jak i pozaformalnym, mogły pozostać otwarte z zachowaniem zasad bezpieczeństwa;

12. zachęca państwa członkowskie, by w przypadkach, w których specjalne środki są absolutnie niezbędne, zasięgnęły opinii pracowników zajmujących się zdrowiem i bezpieczeństwem, szkół, nauczycieli, organizacji młodzieżowych i służb opieki nad młodzieżą oraz rodziców, aby odpowiednio uwzględnić potrzeby różnych grup wiekowych, wrażliwych grup i młodych ludzi o szczególnych potrzebach, z trudnościami w poruszaniu się i z niepełnosprawnościami oraz grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i zmarginalizowanych, a tym samym nie pozostawić nikogo w tyle, a jednocześnie nie stosować takiego samego rozwiązania dla wszystkich; podkreśla znaczenie zapewnienia ciągłości językowej, aby umożliwić uczniom, którzy uczą się w językach regionalnych lub mniejszościowych, kontynuowanie tej nauki w ramach nauki zdalnej lub kształcenia mieszanego; apeluje zatem do państw członkowskich o uwzględnianie różnych cech i potrzeb związanych z zajęciami edukacyjnymi, kulturalnymi, sportowymi i skierowanymi do młodzieży;

13. podkreśla pozytywną rolę mentoringu w niektórych państwach w czasie pandemii jako sposobu wspierania młodzieży w rozwiązywaniu problemów i sprzyjania tym samym jej zdrowiu psychicznemu oraz sposobu podtrzymania więzi międzyludzkich dających możliwość nabrania dystansu i wsparcia psychologicznego w czasie izolacji; zachęca Komisję do rozważenia wspierania i finansowania takich programów mentoringu na szczeblu europejskim, aby zachęcić do ich wprowadzenia we wszystkich państwach członkowskich;

14. dostrzega, że kryzys związany z COVID-19 pogłębił już wcześniej istniejące nierówności edukacyjne, ograniczając szanse w przypadku wielu dzieci i młodych ludzi w najbardziej niekorzystnej sytuacji, w tym zamieszkałych na obszarach dotkniętych ubóstwem lub obszarach wiejskich, dziewcząt, uchodźców oraz osób z niepełnosprawnościami; apeluje o wzmoczenie wysiłków zmierzających do zidentyfikowania i wsparcia dzieci, młodzieży i rodzin niewspółmiernie odczuwających negatywne skutki pandemii, z uwzględnieniem czynników kulturowych i kontekstowych mających na to wpływ, aby zidentyfikować istniejące już przed pandemią luki pod względem świadczenia usług w dziedzinie zdrowia psychicznego i usprawnić systemy publiczne; wzywa państwa członkowskie do przeanalizowania skutków pandemii COVID-19 z perspektywy płci oraz do kontynuowania edukacji seksualnej niezależnie od okoliczności;

15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poświęcenia szczególnej uwagi najbardziej wrażliwym dzieciom i młodym ludziom, w tym młodym osobom LGBTQ+ oraz dzieciom i młodym ludziom, którzy doświadczają dyskryminacji na tle rasowym, a także tym o specjalnych potrzebach wynikających z wcześniej istniejących problemów związanych ze zdrowiem psychicznym;

16. podkreśla istotną rolę zdrowej i zrównoważonej diety w zdrowiu psychicznym dzieci i młodzieży; zwraca w związku z tym uwagę na istotne wsparcie socjalne zapewniane przez szkoły, w tym w postaci codziennych zbilansowanych posiłków, których niektóre dzieci nie mogłyby dostać w domu; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia zawartego w gwarancji dla dzieci zalecenia nr 4, w którym wzywa się m.in. do zapewnienia bezpłatnie co najmniej jednego zdrowego posiłku w każdym dniu szkolnym;

Wtorek, 13 września 2022 r.

17. podkreśla, że trzeba zwiększyć finansowanie i odpowiednie promowanie możliwości oferowanych przez programy takie jak Erasmus+, Kreatywna Europa i Europejski Korpus Solidarności, aby pomnożyć okazje do mobilności, które przyczyniają się do rozwoju przydatnych kompetencji społecznych niezbędnych do przyszłego rozwoju osobistego i zawodowego młodszych pokoleń, a także zwiększyć ich dostępność dla wszystkich; w tym kontekście wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania szkolenia zawodowego i do uczynienia programów nauczania bardziej odpornymi na wypadek przyszłych możliwych ograniczeń przemieszczania się oraz do bardziej systematycznego udostępniania wyników projektów, by zwiększyć ich widoczność, skalę i długoterminowe oddziaływanie; wzywa Komisję do zwiększenia finansowania na potrzeby tych programów ujętych w ramach kolejnego przeglądu wieloletnich ram finansowych;

18. wyraża zaniepokojenie, że efekty Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) w przypadku dzieci i młodzieży mogą być często ograniczone i mogą nie przynieść rezultatów ani reform strukturalnych, które umożliwiłyby dzieciom i młodzieży dostęp do wysokiej jakości edukacji lub złagodziłyby negatywny wpływ zamykania ośrodków kultury w związku z COVID-19 oraz braku dostępu do twórców kultury, w szczególności dla młodych wykonawców, którym nie było dane rozpocząć i rozwinąć karierę na kluczowym wczesnym etapie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego finansowania oraz sprawiedliwych warunków umownych i warunków pracy wszystkim młodym autorom, wykonawcom, artystom i wszystkim innym twórcom kultury, pracownikom i specjalistom pracującym w sektorze kultury i sektorze kreatywnym, w tym w mediach społecznościowych, którzy ucierpieli wskutek pandemii, do wzmocnienia ogólnych wysiłków na rzecz wspierania młodych artystów i osób zawodowo związanych z kulturą, do promowania przedsiębiorczości młodych ludzi i przedsiębiorczości społecznej oraz do zapisania tego celu w osobnej sekcji „Europejskiego statutu artysty” poświęconej młodym artystom; ponawia swoje zalecenie, by 10 % krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności przeznaczyć na edukację, a 2 % na sektor kultury i sektor kreatywny; apeluje do Komisji o przeprowadzenie gruntownej oceny projektów i reform dotyczących edukacji, młodzieży oraz sektora kultury i sektora kreatywnego wdrożonych przez państwa członkowskie dzięki wsparciu z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz podkreśla, że należy położyć większy nacisk na te kwestie w sprawozdaniach krajowych opracowywanych w ramach oceny europejskiego semestru;

19. zwraca uwagę na znaczenie doświadczeń związanych z mobilnością i wymiany dobrych praktyk między nauczycielami, edukatorami, wykładowcami, szkoleniowcami, wolontariuszami i osobami zawodowo pracującymi z młodzieżą oraz organizacjami młodzieżowymi, twórcami kultury i trenerami sportowymi dla poszerzenia ich wiedzy w kwestii tego, jak docierać do młodzieży, oraz dla wzmocnienia wymiaru międzynarodowego i wielojęzycznego, zwłaszcza w kontekście europejskiego obszaru edukacji, który ma powstać do 2025 r.;

20. apeluje o całościowe postrzeganie zdrowia jako obejmującego ogólny dobrostan fizyczny, psychiczny i społeczny oraz domaga się kompleksowych strategii profilaktyki i leczenia, w tym zajęć kulturalnych i sportowych, oraz promowania rozwoju umiejętności twórczych i społecznych;

21. podkreśla potrzebę sprzyjania opracowywaniu i świadczeniu ukierunkowanych, międzypokoleniowych usług łączących doświadczenie osób starszych z animuszem młodych z obopólną korzyścią;

22. podkreśla zasadnicze znaczenie kultury dla rozwoju tożsamości osobowej dzieci i młodzieży, a także dla ich wychowania, w tym zrozumienia zasad funkcjonowania społeczeństwa, oraz dla ich ogólnego dobrostanu;

23. podkreśla pilną potrzebę stworzenia integracyjnego, kreatywnego, dynamicznego i zdrowego środowiska nauczania od najmłodszych lat, by zmniejszyć ryzyko zaburzeń psychofizycznych w wieku dorosłym; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie, aby zadbały o uwzględnienie i rozszerzenie zakresu wszystkich form wyrazu artystycznego – tj. muzyki, teatru, kina, filmu dokumentalnego, animacji, sztuk wizualnych, tańca i nowych eksperymentalnych form sztuki – w programie nauczania oraz w formie zajęć pozalekcyjnych i sportowych, co pobudzi swobodne wyrażanie siebie i kreatywność oraz umożliwi uczniom aktywne uczestnictwo i rozwój talentów; podkreśla, że sztuka może być idealnym komponentem projektów interdyscyplinarnych i może promować krytyczne myślenie, w związku z czym nie powinna ograniczać się do zajęć plastycznych;

24. apeluje do państw członkowskich i organów publicznych o rozwijanie infrastruktury sportowej oraz o kompleksowe zwiększenie liczby zajęć wychowania fizycznego i pozalekcyjnych zajęć sportowych w szkołach, w tym zajęć skierowanych do dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami; podkreśla, że sport, podobnie jak sztuka, może być skutecznym narzędziem integracji dzieci zagrożonych wykluczeniem; przypomina, że sztuka i sport w programach nauczania mogą bez wątpienia przyczynić się do walki z globalnymi problemami dotyczącymi młodzieży i edukacji, w tym z trudnościami w nauce i z zaburzeniami uczenia się, a także z nękaniami, mową nienawiści i używaniem substancji psychotropowych;

Wtorek, 13 września 2022 r.

25. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wspierały i odpowiednio finansowały małe lokalne inicjatywy kulturalne, kluby sportowe, obiekty rekreacyjne, organizacje młodzieżowe i instytucje pomocy dla młodzieży, co pozwoli im prowadzić zajęcia rekreacyjne oraz nauczanie pozaformalne i nieformalne i tym samym istotnie się przyczynić do rozwoju i dobrostanu młodych ludzi i ich rodzin, poprzez zapewnienie zasobów stanowiących wsparcie materialne i psychologiczne, w tym dla osób o mniejszych szansach ekonomicznych lub doświadczających dyskryminacji; podkreśla, że na obszarach w niekorzystnej sytuacji oraz na obszarach wiejskich i oddalonych zajęcia te stanowią dla dzieci i młodzieży jedyną okazję do socjalizacji, zwiększają ich poczucie obywatelstwa i podtrzymują dobry stan zdrowia psychicznego;

26. apeluje o wspieranie sportu masowego i zajęć pozalekcyjnych, ponieważ nieproporcjonalnie ucierpiały one z powodu szkodliwych skutków pandemii COVID-19; podkreśla, że sport amatorski stanowi bazę dla sportu zawodowego i przyczynia się zarówno do rozwoju osobistego i dobrostanu jednostek, jak i do rozwoju regionalnego obszarów wiejskich; podkreśla, jak ważne jest, by zawodowe kluby sportowe i organizacje sportowe pozostały otwarte oraz by wesprzeć ich odbudowę, a także by wspierać sportowców; apeluje do Komisji o odpowiednie wsparcie tych klubów i organizacji, ponieważ odgrywają one kluczową rolę w dobrostanie i socjalizacji młodych ludzi;

27. apeluje o lepszą koordynację na szczeblu europejskim między państwami członkowskimi, władzami regionalnymi i lokalnymi przedstawicielami drużyn i klubów sportowych, stowarzyszeniami kulturalnymi, organizacjami młodzieżowymi i studenckimi, organami oświaty i organami uniwersyteckimi, partnerami społecznymi zaangażowanymi w edukację i sektorem prywatnym, by wzmocnić dialog i zacieśnić współpracę oraz stworzyć dynamiczną, wielopoziomą sieć społeczną, która będzie w stanie reagować na przyszłe wyzwania i dostosowywać się do nich;

28. wzywa Komisję, by podjęła działania, dzięki którym UE jako całość stanie się silniejsza i bardziej samodzielna, nie pozostawiając nikogo w tyle; zwraca uwagę, że musi ona zająć się poważnymi lukami strukturalnymi pod względem geograficznym, płciowym, społecznym, wiekowym i innymi, pogłębionymi przez brak infrastruktury cyfrowej, łączności i narzędzi cyfrowych we wszystkich państwach członkowskich, zwłaszcza na obszarach wiejskich, oddalonych, wspiarskich i górskich, a także na obszarach pod szczególną presją migracyjną lub innych obszarach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej; wzywa Komisję do rozszerzenia zakresu i wzmocnienia niezależnych niekomercyjnych platform edukacyjnych – unijnych i finansowanych przez UE, które spełniają unijne normy ochrony danych, takich jak eTwinning, EPAL, Erasmus+ i School Education Gateway, tak aby unijne szkoły państwowe, nauczyciele, szkoleniowcy i edukatorzy mogli znaleźć się w centrum procesu edukacji cyfrowej i nie zależeli od platform przynoszących zyski; ponadto zwraca uwagę na potrzebę uwzględnienia ewentualnych potrzeb tych obszarów w razie przyszłych pandemii lub wszelkich innych bezprecedensowych sytuacji;

29. podkreśla, że należy podjąć wysiłki na rzecz upowszechnienia umiejętności cyfrowych na wszystkich poziomach społeczeństwa, dzięki czemu narzędzia cyfrowe i infrastruktura cyfrowa będą właściwie wykorzystywane; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do włączenia umiejętności cyfrowych do programów nauczania wszystkich placówek oświatowych oraz do zapewnienia niezbędnych szkoleń i sprzętu nauczycielom i edukatorom; podkreśla, że szczególnie nacisk należy położyć na osoby wykluczone cyfrowo; zwraca uwagę na trudną sytuację uczniów pochodzących z rodzin wielodzietnych oraz rodziców, którzy są z zawodu nauczycielami, dla których obowiązek pracy, nauczania i nauki zdalnej wiąże się z wysokimi, często nieosiągalnymi wydatkami na zakup – ze skromnych środków własnych – kolejnych urządzeń w celu spełnienia wymogów nauki lub pracy zdalnej;

30. podkreśla, że z punktu widzenia nauczycieli, szkoleniowców, edukatorów i uczniów w technologiach cyfrowych tkwi znaczny potencjał, gdyż są one dostępne, otwarte, włączające i spersonalizowane, dzięki czemu ścieżki uczenia się mogą stać się bardziej inkluzywne; wyraża przekonanie, że poparte innowacyjnymi metodami nauczania inteligentne wykorzystywanie technologii cyfrowych, które wzmacnia pozycję osób uczących się, może zapewnić obywatelom podstawowe kompetencje na całe życie; zwraca jednak uwagę, że brak nadzoru nad cyfrowym uczeniem się młodzieży, zwłaszcza pochodzącej ze środowisk znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i z obszarów oddalonych, może rodzić wyższe ryzyko uzależnienia i zaburzeń zdrowia psychicznego;

31. wzywa państwa członkowskie do inwestowania w konkretne strategie polityczne, również w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, które odpowiadają lokalnym potrzebom w celu (i) zlikwidowania wszystkich istniejących luk, w tym nierówności między kobietami i mężczyznami, nierówności gospodarczych, technologicznych i społecznych w regionach; (ii) zadbania o to, aby placówki edukacyjne i placówki szkolenia zawodowego, organizacje i struktury młodzieżowe oraz uczniowie i ogólnie młodzież, a także szkoły z dużym odsetkiem uczniów ubogich i pochodzących z mniejszości otrzymali wystarczające wsparcie finansowe, ze szczególnym naciskiem na uczniów znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, którzy pozostają w tyle i potrzebują dodatkowego wsparcia, aby udało się im osiągnąć przewidziane cele nauczania; (iii) zapewnienia dostępności niezbędnych technologii, innowacji, udogodnień

Wtorek, 13 września 2022 r.

i narzędzi wspierających uczenie się, w tym narzędzi cyfrowych, aby utrwalić, dalej rozwijać i zapewnić wszystkim wysokiej jakości kształcenie i szkolenie, jak również możliwości uczenia się nieformalnego i pozaformalnego; oraz (iv) wspierania inicjatyw kulturalnych skupiających dzieci i młodzież w ramach odbudowy kulturowej społeczności lokalnych;

32. podkreśla, że stereotypowe normy płciowe i oczekiwania wobec płci mogą być istotnymi czynnikami wywierającymi negatywny wpływ na zdrowie psychiczne i fizyczne oraz na możliwości kształcenia; zwraca uwagę, jak ważne jest rozwijanie umiejętności edukatorów za pomocą odpowiednich zasobów i wsparcia, aby lepiej identyfikowali i eliminowali zróżnicowane w zależności od płci konsekwencje zamknięcia placówek oświatowych, kulturalnych i sportowych ogólnie dla zdrowia i dobrostanu dzieci i młodzieży; wzywa państwa członkowskie do sprzyjania odpornym, sprawiedliwym i ukierunkowanym na aspekt płci systemom edukacyjnym dbającym o zaspokojenie potrzeb poszczególnych płci, takim jak kompleksowa edukacja seksualna oraz zapobieganie przemocy motywowanej płcią i reagowanie na nią;

33. ponownie podkreśla, że ważne jest inwestowanie w innowacje i badania w dziedzinie edukacji, co umożliwi państwowemu systemowi edukacji dostęp do „kultury innowacji” w całej UE oraz zaoferowanie wysokiej jakości materiałów edukacyjnych, podejść i narzędzi pedagogicznych, które będą do dyspozycji i bezpłatnie dostępne dla wszystkich; w tym kontekście zwraca uwagę na konieczność powstania ram finansowych umożliwiających zwrot kosztów zakupu lub wypożyczenia odpowiednich narzędzi cyfrowych, w tym sprzętu komputerowego, oraz kosztów dostępu do wydajnej sieci internetowej;

34. podkreśla, że niezbędne jest przyspieszenie cyfryzacji zasobów kultury i dziedzictwa oraz bibliotek audiowizualnych, a także wprowadzenie systemów zniżek umożliwiających powszechny dostęp do zasobów kultury, w tym osobom zmarginalizowanym i szkołom położonym na obszarach peryferyjnych, które nie są w stanie wykupić abonamentów po preferencyjnych stawkach;

35. podkreśla, że trzeba monitorować postęp technologiczny i cyfrowy oraz jego konsekwencje pod względem pedagogicznym, zdrowotnym i pod względem bezpieczeństwa poprzez współpracę i dialog bezpośrednio z młodymi ludźmi, jak również z ekspertami, edukatorami, partnerami społecznymi z dziedziny edukacji i innymi przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego; zwraca uwagę na pilną potrzebę krytycznego przeglądu potencjalnych zagrożeń związanych z postępem cyfrowym i jego nieprzewidywalnych skutków, mając na uwadze, że ich nadrzędnym celem jest służyć potrzebom obywateli;

36. wzywa państwa członkowskie do promowania nauki i badań w zakresie zdrowia psychicznego młodzieży oraz do oceny długoterminowego wpływu zamknięcia placówek, w szczególności przedłużonego nauczania zdalnego, izolacji i poczucia niepewności, na zdobywanie wiedzy, rozwój neurologiczny i zdobywanie umiejętności społeczno-emocjonalnych, oraz do opracowania ukierunkowanych środków mających na celu wsparcie osób najbardziej dotkniętych skutkami tej sytuacji, by walczyć z problemami związanymi ze zdrowiem psychicznym i zapobiegać im; wzywa Komisję i państwa członkowskie do systematycznego gromadzenia i porównywania wyników badań, doświadczeń i wiedzy w dziedzinie radzenia sobie z problemami związanymi ze zdrowiem psychicznym młodzieży w UE; ponadto wzywa Komisję do ułatwienia wymiany dobrych praktyk i wzajemnego uczenia się między państwami członkowskimi w tych kwestiach;

37. wzywa Komisję, by uświadamiała młodych ludzi co do korzyści i zagrożeń związanych z technologiami cyfrowymi nie tylko poprzez udostępnienie im narzędzi technologicznych, ale także poprzez zadbanie o ich umiejętność bezpiecznego i prawidłowego korzystania z nich, tak aby służyły one za wartościowe narzędzia socjalizacji i demokracji;

38. podkreśla, że długi czas spędzany w środowisku cyfrowym może mieć daleko idący wpływ na zdrowie psychiczne i bezpieczeństwo dzieci i młodzieży, taki jak zmęczenie ekranem lub uzależnienie od internetu, a także narażenie na przemoc i nękanie w internecie oraz na fałszywe informacje, co może prowadzić nie tylko do depresji, lęków i wykluczenia społecznego, ale również do samobójstw wśród młodych ludzi; wzywa Komisję do sprzyjania nasileniu opartych na współpracy i systematycznych działaniach prewencyjnych mających na celu ochronę młodych ludzi przed takim szkodliwym wpływem;

39. wzywa Komisję do ogłoszenia Europejskiego Roku Zdrowia Psychicznego oraz do opracowania europejskiego planu ochrony zdrowia psychicznego w systemach kształcenia, szkolenia zawodowego oraz uczenia się nieformalnego i pozaformalnego; jest zdania, że każdy taki plan powinien opierać się na ustaleniach grupy roboczej ds. strategicznych ram europejskiego obszaru edukacji i zawierać kompleksowe wytyczne, proponować przykłady dobrych praktyk i stworzyć skierowane do państw członkowskich zachęty do wprowadzania specjalnych działań i modułów szkoleniowych, które

Wtorek, 13 września 2022 r.

wyposażą nauczycieli, szkoleniowców, edukatorów, osoby pracujące z młodzieżą i pracodawców w niezbędne umiejętności umożliwiające rozpoznawanie wczesnych oznak wypalenia, lęków i stresu psychologicznego u osób uczących się, młodych ludzi i młodych stażystów lub młodych ludzi szkolących się w zawodzie, by zdążyć uruchomić ukierunkowane środki prewencyjne;

40. uważa, że w ramach tego planu należy zalecić udzielanie bezpłatnego i regularnego wsparcia psychologicznego nauczycielom, edukatorom i opiekunom małych dzieci, a także poświęcić szczególną uwagę grupom zmarginalizowanym i defaworyzowanym oraz osobom z niepełnosprawnościami, aby uwzględnić ich szczególne potrzeby i zapewnić im równy dostęp do wszystkich działań i możliwości; podkreśla, że plan ten powinien również zachęcać do zacieśniania powiązań między instytucjami edukacyjnymi a organizacjami kulturalnymi, młodzieżowymi i sportowymi, aby oferować zajęcia pozalekcyjne zakorzenione w szerszej społeczności w trosce o wzmocnienie u osób uczących się poczucia przynależności do społeczności, o promowanie sprawczości młodych ludzi i o zwiększenie ich zaangażowania społecznego;

41. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zastosowania się do sformułowanych podczas Konferencji w sprawie przyszłości Europy zaleceń dotyczących minimalizacji wpływu poważnego kryzysu na młodzież i na jej zdrowie psychiczne oraz do uwzględniania perspektywy przyszłych pokoleń we wszystkich wydawanych przez Komisję i państwa członkowskie zaleceniach i wnioskach;

42. wzywa Komisję do dalszego opracowywania w ciągu 2023 r. środków łagodzących negatywne skutki zamknięcia placówek związanego z pandemią COVID-19, na czym ucierpiały dzieci i młodzież, oraz do wykorzystania tego roku do zaproponowania solidnej spuścizny po Europejskim Roku Młodzieży 2022 z myślą o przyszłości;

43. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
